

Warszawa, dnia 21 sierpnia 2025 r.

R-20250821-001

Pan
Jurand Drop
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na otrzymany do konsultacji publicznych *projekt ustawy o zmianie ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji* (numer z wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów: UD257), przy piśmie z dnia 21 lipca 2025 r., znak sprawy: DWR6.5200.3.2025, zwany dalej: „projektem”, zgłaszamy zmiany do projektu jak poniżej.

I. Wprowadzenie zmian do art. 141 ust. 2 i art. 183 ust. 8 u.b.r.¹

Chcielibyśmy podziękować za przedstawienie projektu postulowanego skrócenia przechowywania dokumentacji i przedawnienia karalności z 8 do 5 lat.

W projekcie przekazanym do konsultacji znalazł się zapis o skróceniu do 5 lat okresu wszczynania postępowań dyscyplinarnych i administracyjnych, natomiast pozostawiono przepisy, zgodnie z którymi, jeżeli w tym okresie wszczęte zostało postępowanie, to karalność ustaje z upływem 10 lat od chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, W takim też przypadku okres przechowywania dokumentacji ulega wydłużeniu do zakończenia postępowania.

W tym zakresie pragniemy wskazać, że postulowane przywrócenie stanu prawnego sprzed 2021 roku, tj. 5-letniego okresu przechowywania dokumentacji i akt zleceń usług atestacyjnych i usług pokrewnych oraz takiego samego okresu przedawnienia karalności za naruszenia administracyjne i przewinienia dyscyplinarne to zakończenie niepewności w zakresie oceny pracy biegłych rewidentów, z którą borykają się dziś. To wyraz poszanowania zasady stabilności obrotu prawnego i właściwy sposób na uniknięcie przewlekłych postępowań, zarówno tych, które dotyczyć mogą jednostki badane, jak i tych dotyczących biegłych rewidentów. Rozwiązanie to daje jednostkom badanym poczucie pewności - po okresie przedawnienia nie muszą się obawiać, że będzie kwestionowana prawidłowość badania ich sprawozdania, a więc także prawidłowość zatwierdzenia sprawozdania finansowego i podziału wyniku.

¹ Ustawa z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz.U. z 2024 r., poz. 1035 ze zm.)

Przepisy projektu są niezgodne z uzasadnieniem do projektu, w którym znalazły się stwierdzenia „Deregulacja w tym obszarze polega na:” „...skróceniu okresów przechowywania dokumentacji i akt zleceń usług atestacyjnych i usług pokrewnych oraz przedawnienia karalności.”. A także, że „W projekcie ustawy przewiduje się skrócenie z 8 do 5 lat okresów przechowywania dokumentacji i akt zleceń usług atestacyjnych i usług pokrewnych oraz przedawnienia karalności za naruszenia administracyjne i przewinienia dyscyplinarne.”. Podobnie w OSR zawarte zostały zapisy, że wejście w życie ustawy wpłynie na brak konieczności angażowania firmy audytorskiej lub jednostki zainteresowania publicznego do postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o biegłych rewidentach w okresie dłuższym niż 5 lat licząc od dnia powstania naruszenia w związku z przedawnieniem karalności.

Uzasadnienie zmian do ustawy nie oddaje faktycznego charakteru zmian wprowadzanych projektem w zakresie przedawnienia karalności, które w u.b.r. jest uregulowane w art. 141 ust. 2 i art. 183 ust. 8 przewidujących po wszczęciu postępowania ustanie okresu karalności z upływem 10 lat od chwili popełnienia przewinienia administracyjnego lub dyscyplinarnego.

Na marginesie zwracamy również uwagę, że w podobny sposób zostały ujęte założenia zmian w u.b.r. wskazane w Wykazie prac legislacyjnych (<https://www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-bieglych-rewidencach-firmach-audytorskich-oraz-nadzorze-publicznym3>), w których jako jedno z celów projektu ustawy wskazane zostało skrócenie okresów przechowywania dokumentacji i akt zleceń usług atestacyjnych i usług pokrewnych oraz przedawnienia karalności.

Proponowane przepisy nie spełnią również założenia wskazanego w uzasadnieniu do projektu, według którego „...okres 5-cio letniego przedawnienia będzie zbliżony do okresów przedawnienia obowiązujących w innych zawodach zaufania publicznego.”. Przepisy regulujące zasady działania innych zawodów publicznych nie zawierają bowiem odrębnego od wszczęcia postępowania okresu karalności. Dalej regulacje u.b.r. w tym zakresie będą traktowane jako bardzo restrykcyjne w porównaniu do innych zawodów zaufania publicznego.

Ustawa z dnia 7 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym - art. 76 ust. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu **upłynął rok** lub od chwili popełnienia czynu **upłynęły 3 lata**.

Ustawa z dnia 26 maja 1982 – Prawo o adwokaturze – art. 88 ust. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 8 ust. 2 - rok.

Ust. 2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, **karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 8 ust. 2 - trzy lata**.

Ustawa z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych – art. 70 ust. 1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - rok.

Ust. 2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 - trzy lata.

W związku z powyższym proponujemy powrót do stanu prawnego sprzed zmian dokonanych w u.b.r. w 2021 roku, co polegałoby na:

- 1) nadaniu brzmienia art. 141 ust. 2:

„Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, biegłemu rewidentowi zostanie ogłoszone lub doręczone postanowienie o przedstawieniu zarzutów, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje z upływem 10 lat od chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.”.

- 2) usunięciu art. 183 ust. 8.

Alternatywnie proponujemy zastąpienie użytych w art. 141 ust 2 i 183 ust. 8 wyrazów „10 lat” wyrazami „7 lat”.

II. Usunięcie art. 1 pkt 4), 5) i 10) projektu ustawy, tj. usunięcie art. 74 ust. 2 u.b.r.

Z zadowoleniem przyjmujemy fakt, że Ministerstwo Finansów zaproponowało zmiany do u.b.r. odnoszące się do składania oświadczeń o niezależności przez firmę audytorską i członków zespołu wykonującego badanie (art. 74 ust.2). Zgadzamy się, że niezbędna jest deregulacja dotycząca przepisów, które są nadmierne w stosunku do wymogów unijnych lub nie mają wpływu na jakość badania. Przykładem takiego przepisu jest właśnie art. 74 ust. 2 u.b.r., który został **dodany przez ustawodawcę chociaż implementowana ówczesnie** Dyrektywa 2014/56 nie dodawała nowych wymogów w odniesieniu do badań ustawowych. Wymogu takiego nie zawiera również Rozporządzenie 537/2014 w odniesieniu do badań ustawowych JZP.

Doświadczenia z ostatnich lat pokazują jak dalece niepraktyczny i kłopotliwy jest to wymóg, nieuwzględniający ani systemowych uregulowań firm audytorskich i biegłych rewidentów, ani realiów ich działania w obecnych czasach, a także nienadążający za zmianami zachodzącymi na rynku. Kwestie te wielokrotnie na przestrzeni ostatniego roku omawialiśmy z Państwem, w tym na spotkaniu w styczniu 2025 r. w Ministerstwie Finansów.

Przedstawiony projekt zmian ma być – w swoim założeniu – deregulacją. Niestety poza kwestią usunięcia z przepisu rygoru odpowiedzialności karnej w naszej ocenie zaproponowane przepisy nie stanowią faktycznej deregulacji, gdyż:

- a) utrzymują obowiązek składania oświadczeń przez firmę i kluczowego biegłego rewidenta, mimo że przepisy unijne tego nie wymagają (wymagają jedynie oceny i udokumentowania spełniania wymogów niezależności),
- b) wprowadzają obowiązek składania przez firmę audytorską i kluczowego biegłego rewidenta **dodatkowego oświadczenia w odniesieniu do członków zespołu wykonującego badanie**, mimo że przepisy unijne wcale tego nie wymagają.

W praktyce, zakładając, że projektowany przepis wszedłby w życie, firma audytorska i kluczowy biegły rewident będą i tak musieli uzyskać potwierdzenia/oświadczenia od poszczególnych innych członków

zespołu, aby móc takie dodatkowe oświadczenie złożyć. Ponadto, w wielu sytuacjach złożenie oświadczenia, takie jak zaproponowano w projekcie, nie będzie wykonalne, gdyż przed przystąpieniem do badania przez firmę audytorską i kluczowego biegłego rewidenta pozostali członkowie zespołu mogą być jeszcze niedookreśleni (co do konkretnych osób) lub skład zespołu będzie podlegać zmianom. A zatem firma i kluczowy biegły rewident albo będą składać takie oświadczenie po rozpoczęciu badania (kiedy skład zespołu zostanie ustalony) albo *in blanco* (wobec grupy osób, która nie jest jeszcze określona). Nie będzie też praktyczne, ani uzasadnione kosztowo składanie oświadczeń w każdym przypadku zmiany członka zespołu.

Podkreślenia wymagają też poniższe fakty, których w ocenie PIBR projektowane rozwiązanie nie uwzględnia:

- a) główna część badań przypada na okres sezonowej zachorowalności, co wymusza przydział nowych dodatkowych zasobów do realizacji badania, które trudno antycypować na moment przystępowania do badania,
- b) personel firm audytorskich rotuje, także w trakcie realizacji zlecenia badania, co wymusza przydział do niego nowych osób w trakcie jego trwania – kwestię tę trudno oszacować co do konkretnych osób na moment przystąpienia do badania,
- c) realizacja badania może rozpoczynać się już w drugim lub trzecim kwartale badanego roku obrotowego jednostki, przed okresem ocen i awansów personelu w firmach audytorskich, co także może być źródłem zmian zespołu realizującego badanie.

Ponadto, w przypadku badań skonsolidowanych sprawozdań finansowych – zawierających dane jednostek zagranicznych podlegające badaniu przez zespoły audytorskie z innych krajów lub badań jednostkowych sprawozdań z wykorzystaniem centrum usług wspólnych zlokalizowanych za granicą – uzyskanie informacji o składzie tej części zespołu lub jej zmianach będzie niemożliwe w praktyce lub związane z nieproporcjonalnie wysokim kosztem, którego poniesienie nie będzie miało pozytywnego wpływu na jakość badania. Wiele firm, w tym każda duża, wykonuje badania sprawozdań finansowych właśnie przy współudziale zagranicznych członków zespołów.

Koszty proponowanego w projekcie nowego rozwiązania będą wprost proporcjonalne do skali/liczby badań, jakie dana firma /biegły wykonuje, i zmienności zespołów badających. W dużych firmach koszty związane z administrowaniem takim systemem składania oświadczeń prawdopodobnie nie będą mniejsze niż te, które firmy ponoszą przy obecnym rozwiązaniu (całkowite koszty składania oświadczeń o niezależności zgodnie z art 74 ust. 2 w jednej dużej firmie audytorskiej wahają się w granicach 1 do 2,5 mln zł rocznie). Koszty te będą, tak jak obecnie, wyłącznie obciążeniem organizacyjnym, zasobowym i finansowym, nie wpłyną na zwiększenie niezależności ani nie przyczynią się do zwiększania jakości badań. Co więcej, koszty te, o charakterze *strictly compliance*, ponoszone będą również, podobnie jak obecnie, przez organ nadzoru (Polską Agencję Nadzoru Audytowego), ponieważ kontrolerzy będą zajmować się sprawdzaniem wykonania ustawowego przepisu lub prowadzenia postępowań dyscyplinarnych lub administracyjnych, oraz przez sądy powszechne i administracyjne. Podobne koszty dotyczyć będą atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju (przepisy dot. badań stosowane są do nich odpowiednio).

W efekcie projektowane przepisy nie przyniosą żadnego wpływu na ograniczenie procedur i kosztów, zarówno na poziomie firm i osób, jak również całego systemu nadzoru nad audytorami.

Zauważamy także, iż proponowany zapis nie jest wystarczająco precyzyjny w zakresie procedur, które ustawodawca uznałby za odpowiednie w zakresie członków zespołu wykonującego badania i może być źródłem nowych różnych i odmiennych od siebie interpretacji przez firmy audytorskie oraz organ nadzoru publicznego.

Postulujemy zatem dokonanie faktycznej deregulacji przepisów w tym zakresie i dostosowanie polskiego stanu prawnego do wymogów Dyrektywy i Rozporządzenia, czyli **usunięcie przepisu art. 74 ust. 2 u.b.r. w całości**.

Usunięcie tego artykułu nie spowoduje żadnego uszczerbku w zakresie jakości i niezależności wykonywanych przez firmy audytorskie badań z uwagi na istnienie innych stosownych przepisów i regulacji. Obowiązujące regulacje prawne i standardy zawodowe w wystarczający sposób odnoszą się do aspektów zachowywania niezależności przez firmę i wszystkich członków zespołów badania, i to nie tylko przed rozpoczęciem badania, **ale także w całym okresie przeprowadzania badania i na moment sporządzania sprawozdania z badania**. Regulacje te i przepisy prawne w sposób kompleksowy i racjonalny wskazują rozwiązania skutecznie zapewniające niezależność firm audytorskich, biegłych rewidentów i wszystkich innych osób biorących udział w badaniu sprawozdań finansowych.

Zgodnie z art. 74 ust. 1 firma audytorska oraz kluczowy biegły rewident przed przyjęciem lub kontynuowaniem zlecenia badania są obowiązani ocenić i udokumentować, czy spełnione zostały wymogi niezależności, o których mowa w art. 69-73, czy istnieją zagrożenia dla ich niezależności oraz czy zastosowano zabezpieczenia w celu ich zminimalizowania. Wymóg ten jest implementacją Dyrektywy dotyczącej badań ustawowych, a polski ustawodawca odniósł go również do badań dobrowolnych. Ocena, o której mowa w tym przepisie, wymaga od firmy i kluczowego biegłego rewidenta posiadania stosownych polityk, procedur i rozwiązań organizacyjnych. Każda firma też na potrzeby wykonania tego wymogu przyjęła konkretne rozwiązania dokumentacyjne. Rozwiązania te funkcjonują niezależnie od wymogu art. 74 ust. 2.

Ponadto przepisy art. 64 ust. 1 pkt 1) i 3) wymagają posiadania odpowiednich polityk, procedur, mechanizmów i rozwiązań organizacyjnych, które mają zapobiegać naruszeniom wymogów niezależności przez firmę audytorską i członków zespołów wykonujących badania, zarówno tych wynikających z u.b.r., jak również z kodeksu etyki IESBA i innych regulacji mających zastosowanie do danego badania (np. regulacji PCAOB, w sytuacji gdy badana jednostka jest powiązana kapitałowo z jednostką notowaną w Stanach Zjednoczonych). Firmy muszą mieć także rozwiązania organizacyjne zapobiegające zagrożeniom dla niezależności firmy audytorskiej oraz biegłych rewidentów działających w jej imieniu, a także mające na celu wykrywanie zagrożeń, ich eliminowanie lub zarządzanie nimi oraz ich ujawnianie przed przyjęciem lub kontynuowaniem badania.

Art. 65 u.b.r. nakazuje również, aby system zarządzania jakością był odpowiedni do skali prowadzonej działalności i rodzaju wykonywanych usług.

Ponadto, firmy audytorskie zobowiązane są do przestrzegania wymogów krajowego standardu zarządzania jakością nr 1 odnoszących się do zapewniania, by firma i cały personel uczestniczący w badaniach (i innych usługach) spełniał wszystkie stosowne wymogi etyczne, w tym niezależności. System zarządzania jakością, zgodny z KSZJ1, zakłada:

- identyfikację i ocenę ryzyk związanych z niezależnością,
- wdrażanie odpowiednich mechanizmów i polityk,
- działania edukacyjne i organizacyjne kształtujące kulturę niezależności,
- skuteczne mechanizmy monitorowania i reagowania na nieprawidłowości,
- dowodowe potwierdzanie przestrzegania wymogów etycznych i regulacyjnych.

Taki system nie zapewnia absolutnej pewności, ale tworzy środowisko, w którym wymogi niezależności są rozumiane przez cały personel firmy, a firma skutecznie monitoruje ich przestrzeganie w sposób racjonalny i adekwatny do ryzyk właściwych danej firmie i specyfiki przeprowadzanych badań.

Na przestrzeni lat, firmy zbudowały, w oparciu o przepisy i regulacje wskazane powyżej, solidne systemy zarządzania obejmujące swoim zakresem zapewnianie niezależności na wszystkich szczeblach organizacji. W dużych firmach służą temu kompleksowe systemy, na które składają się szereg polityk, procedur, podręczników, wytycznych i nowoczesne rozwiązania informatyczne. Wszyscy pracownicy firm biorący udział w badaniach są regularnie informowani i szkoleni ze stosownych wymogów niezależności i każda osoba co najmniej raz w roku (w niektórych firmach nawet częściej) ma obowiązek potwierdzać swoją zgodność z wymogami niezależności. Firmy audytorskie to ściśle monitorują. Jednocześnie, narzędzia informatyczne przy pomocy których badania są dokumentowane (a które bazują na wymogach ISA/KSB, w szczególności ISA/KSB 220Z) wymagają, aby kluczowy biegły rewident i członkowie zespołu stwierdzali/dokumentowali swoją niezależność i przekazywali stosowne i wiarygodne informacje o swojej niezależności i ewentualnych zagrożeniach niezależności w okresie wykonywania badania oraz w okresie objętym badaniem. Zgodnie z KSB 220Z kluczowy biegły rewident jest odpowiedzialny za pouczenie innych członków zespołu wykonującego badanie o stosownych wymogach etycznych, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności badania oraz o powiązanych politykach lub procedurach firmy, a przed datą sprawozdania z badania ustala, czy spełnione zostały wymogi niezależności.

Firmy stosują również odpowiednie polityki, procedury i rozwiązania mające na celu zachowanie wymogów niezależności w przypadku badania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, gdzie w skład zespołu badającego mogą wchodzić osoby spoza firmy lub sieci i często są to osoby zagraniczne. Stosowna dokumentacja jest włączana do dokumentacji badania.

Pragniemy także podkreślić, że ocena polityk i procedur wewnętrznej kontroli jakości firmy zapewniających przestrzeganie przez biegłych rewidentów i firmę audytorską wymogów w zakresie etyki i niezależności określonych w u.b.r., zasadach etyki zawodowej oraz art. 4 i art. 5 Rozporządzenia nr 537/2014, a także standardach zarządzania jakością jest przeprowadzana przez Polską Agencję Nadzoru Audytowego podczas regularnych kontroli realizowanych na podstawie art. 112 u.b.r.. Tutaj należy również podkreślić, że kontrole firm badających jednostki zainteresowania publicznego są zdecydowanie częstsze niż kontrole innych firm. Wiele firm audytorskich, badających najwięcej

podmiotów, zarówno jednostek zainteresowania publicznego, jak i nie będących jednostkami zainteresowania publicznego, kontrolowanych jest każdego roku. Z informacji przekazanych przez firmy audytorskie wynika, że **podczas kontroli organ nadzoru nie stwierdza naruszeń wymogów niezależności, a spory prawne z organem nadzoru odnośnie do stosowania przepisu art. 74 ust. 2, nie dotyczą meritum**, czyli samych wymogów niezależności, ale form oświadczeń i rodzajów podpisów pod takim oświadczeniem. Jest to sytuacja zupełnie kuriozalna, gdyż nawet sama ustawa w obecnym brzmieniu nie zastrzega wyłącznie podpisywania odrębnego lub kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Należy podkreślić, co jest ważne, że sam fakt złożenia oświadczenia nie czyni firmy audytorskiej lub osoby niezależną lub bardziej niezależną, gdyż zapewnianiu niezależności przez firmę i poszczególne osoby służą wdrożone i funkcjonujące w każdej firmie audytorskiej systemy zarządzania jakością, w ramach którego działają odpowiednie procedury i rozwiązania organizacyjne. Co więcej, rozwiązania organizacyjne stosowane obecnie w firmach audytorskich są rozwiązaniami nowoczesnymi, zaawansowanymi technologicznie, które nie tylko zapewniają bezpieczeństwo informacji i danych, ale również pozwalają na łatwą, skuteczną i w sposób niebudzący żadnych wątpliwości identyfikację osoby, która złoży jakiegokolwiek oświadczenie.

Ani obecnie istniejący wymóg, ani ten zaproponowany w projekcie w żaden sposób nie wpływa na jakość badań sprawozdań finansowych (ani atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju), a więc całkowita rezygnacja z art. 74 ust. 2 nie spowoduje w żaden sposób obniżenia tejże jakości, ani nie przyczyni się w żaden konkretny sposób do zmniejszenia niezależności tych badań lub atestacji. Wręcz przeciwnie, racjonalne jest oczekiwanie, że środki przeznaczane obecnie (lub które będą musiały być skierowane) przez firmy audytorskie, żeby zapewnić spełnianie tych nadmiarowych wymogów zostaną przeznaczone na inicjatywy mające na celu doskonalenie/poprawę jakości świadczonych usług. Rezygnacja z obowiązku składania oświadczeń o niezależności, o których mowa w tym nadmiarowym i niewynikającym z Dyrektywy UE przepisie art. 74 ust. 2 (i związanych z nim innych przepisów ustawy) poprzez wyeliminowanie kosztów o charakterze wyłącznie *compliance* przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności branży audytorskiej względem innych krajów, gdyż w żadnym europejskim kraju nie ma podobnych wymogów, jak ten wynikający z art 74 ust. 2 (w obecnym i proponowanym brzmieniu).

Rezygnacja z tego wymogu oznaczać będzie faktyczną i skuteczną deregulację.

III. Wprowadzenie art.140a do u.b.r.

Postulujemy wprowadzenie do ustawy wyraźnej przesłanki umożliwiającej umorzenie postępowania dyscyplinarnego wobec biegłego rewidenta w przypadku stwierdzenia niskiej społecznej szkodliwości czynu. Rozwiązanie to pozwoli skoncentrować działania PANA na przypadkach faktycznie zagrażających jakości badań, zwiększy proporcjonalność sankcji, a także przyczyni się do ograniczenia liczby postępowań dotyczących uchybień o marginalnym znaczeniu dla interesu publicznego. Zasadne wydaje się zastosowanie podobnych, do tych mających mieć zastosowanie wobec firm audytorskich, przesłanek newszczywania postępowań wobec biegłych rewidentów.

Proponujemy dodanie art. 140a w brzmieniu:

„Nie wszczyna się postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte umarza, w przypadku gdy waga naruszenia, o którym mowa w art. 139 ust.2 jest:

- 1) znikoma albo
- 2) niska, w szczególności gdy naruszenia nie miały wpływu na prawidłowość wydanej opinii z badania sprawozdania finansowego, atestacji sprawozdawczości zrównoważonego rozwoju lub ocenę wydaną w ramach wykonywania innych czynności zawodowych biegłego rewidenta.”.

z poważaniem,

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

K a m i l J e s i o n o w s k i